

СПРАВА «БОРИСОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF BORISOV v. UKRAINE)

(Заява № 2371/11)

Стислий виклад рішення від 31 серпня 2023 року

04 березня 2021 року Європейський суд з прав людини (далі – Європейський суд) ухвалив рішення за заявою 2371/11, у якому констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у зв'язку з непропорційним характером втручання, оскільки заявнику не було надано жодного відшкодування за помилкове знесення його майна. Суд також встановив порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільного провадження. Європейський суд зазначив, що питання застосування статті 41 Конвенції не було готове до вирішення та відкладено. Європейський суд запропонував Уряду та заявнику протягом трьох місяців надати свої письмові зауваження з цього питання та, зокрема, поінформувати про досягнення сторонами будь-якої угоди щодо цього. Заявник повторив свою вимогу про присудження йому 2 588 700 українських гривень (далі – грн) в якості відшкодування матеріальної шкоди, що становило компенсацію у розмірі ринкової вартості втраченого ним майна та 7 731 200 грн в якості відшкодування втраченого доходу, який він отримав би протягом цих років, якби міг продовжувати свою підприємницьку діяльність у знесеному магазині. Щодо оцінки матеріальної шкоди Європейський суд зазначив, що, оскільки магазин було знесено, неможливо підрахувати точну суму матеріальної шкоди, при цьому Уряд не оскаржив висновки експерта, який підготував подану заявником довідку про ринкову вартість знесеного магазину, а також не надав власної експертної оцінки. Вимога заявника про відшкодування втраченого доходу не була врахована Європейським судом оскільки, як зазначив Європейський суд, при існуванні певного ступіню спекуляції у наданому заявником розрахунку, він не подав достатніх задокументованих доказів своєї оцінки втраченого доходу.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

Постановляє, що: упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 90 000 (дев'яносто тисяч) євро в якості відшкодування матеріальної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти; Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.